

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.21.484/2017/9.

A tanács tagjai: . Harter Mária a tanács elnöke
 . Mocsár Attila Zsolt előadó bíró
 . Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve
 (felperes címe)

A felperes képviselője:
 . Kása Nikoletta ügyvéd
 (8000 Székesfehérvár, Kígyó utca 8. fszt. 2.)

Az alperes: alperes neve
 (alperes címe)

Az alperes képviselője:
 . Szabó István Tamás ügyvéd
 (1132 Budapest, Váci út 18.)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
 a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
 ékesfehérvári Törvényszék
 1.Pf.317/2016/10.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
 újvárosi Járásbíróság
 7.P.21.089/2015/15.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 1.565.900 (egymillió-ötszázhatvanötezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és a perben nem álló felperes adóstársa 2008. augusztus 8-án kölcsönszerződést kötött az alperessel, melyben az alperes lakásvásárlási célra 53.733 CHF összegű kölcsön rendelkezésre bocsátását vállalta, tekintettel a felperes és adóstársa 7.025.000 forint finanszírozási igényének kifejezetten CHF elszámolással történő teljesítésére. A felperes és adóstársa elfogadta, hogy a nyilvántartásba vett devizaösszeg a szerződés megkötése, valamint a folyósítás időpontja közti időszak alatt bekövetkező árfolyamváltozás miatt a finanszírozási igényhez képest 15%-kal növelt mértékben kerül megállapításra. A szerződés szerint a nyilvántartásba vett devizaösszeg tájékoztató jellegű, a tartozás tényleges összege a szerződés II.1. pontjában írtak szerint kerül megállapításra. A szerződés II.1. pontja tartalmazta a kölcsön folyósításának módját: a megvásárolni szándékozott ingatlan adásvételi szerződésében megadott számlára történő egyösszegű átutalás. Az alperes kötelezte magát, hogy a kölcsönt az ügyfél igénye alapján minden esetben legfeljebb 7.025.000 forint összegben folyósítja, a folyósított összeget a folyósítás napján érvényes, az általa alkalmazott és a hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartja nyilván. A kölcsön futamidejét 300 hónapban határozták meg, amelyből 89 hónap türelmi idő volt, egy kamatperiódus hossza pedig hat hónap. A türelmi idő alatt kamatfizetési kötelezettség terhelte a felperest, a kamat havonta esedékessé váló része képezte a havi törlesztést, a türelmi idő leteltét követően a kölcsön, valamint a kamat havonta esedékessé váló része együttesen jelentette a havi törlesztő részletet. A havi összes kölcsöntörlesztési és kamatfizetési kötelezettség megállapítása a türelmi idő leteltét követően az úgynevezett annuitás módszerével történt. A kölcsön éves kamatlába a folyósítás időpontjában az alperes hirdetményében megállapított érték, melyet az alperes a szerződéskötés napjára tájékoztató jelleggel közölt, a kamatláb évi 4,99% volt. A kölcsön kamatlába kamatperiódusonként változó, de kamatperióduson belül állandó volt. Az alperes a kamatlábat akció keretében állapította meg, amelyet az első kamatperiódus leteltével a hirdetményében megállapított általánosan alkalmazott (nem akciós) kamatlábra módosíthatott. A kölcsön teljes hiteldíj mutatója (a továbbiakban: THM) 6,63% volt. A törlesztés összegét a türelmi idő alatt napi kamatszámítással állapították meg az aktuális tőketartozás után. A kamat (törlesztés) havonta fizetendő együttes összege 230,89 CHF volt, ami a türelmi idő alatt a napi kamatszámításra tekintettel az adott törlesztési esedékességi hónap napjai számának függvényében változhatott. A felperes tudomásul vette, hogy ezen összeg tájékoztató jellegű, 31 napos hónapot figyelembe véve lett meghatározva, azaz a tárgyhónap napjai számának függvényében változik. A tőke, kamat havonta fizetendő együttes összegét 286,54

CHF-ben határozták meg, a törlesztéseket CHF-ben kellett teljesíteni, más pénznemben való teljesítés esetén az alperes az általa, az esedékesség napján alkalmazott, a hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza eladási árfolyamon kiszámított CHF összeget fordított az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére. A szerződő felek megállapodása értelmében a felperes és adóstársa megismerte az alperes üzletszabályzatának és hirdetményének rendelkezéseit, azokat magukra nézve kötelezőnek fogadták el, az egyedi kölcsönszerződés részét képezte az üzletszabályzat és a hirdetmény. A szerződéskötés napján a szerződésből eredő kötelezettségeit illetően közjegyzői okiratba foglaltan tartozáselismerő nyilatkozatot tett a felperes. Ugyancsak 2008. augusztus 8-án engedményezési szerződést is kötött az alperessel, amelynek értelmében az alperesre engedményezte az általa megkötött lakás előtakarékosági szerződés alapján részére járó teljes megtakarítási összeget, vállalta, hogy az alperes által nyújtott kölcsön előtörlesztésére használja fel a lakás előtakarékosági szerződés alapján megtakarított összeget.

Az alperes 2015. április 10-én teljesítette elszámolási kötelezettségét, a tisztességtelenül felszámított összeget 2.266,63 CHF-ben határozta meg azzal, hogy az elszámolás során figyelembe vett, a szerződés megszűnésének időpontjában alkalmazott tisztességes kamat mértéke 6,39%.

Az alperes közokirat záradékolásával 2015. augusztus 11-én kezdeményezett végrehajtást a felperes ellen.

A felperes keresete, az alperes védekezése

- [2] A felperes a Pp. 369.§ a) pontjára alapított keresetében az ellene indult végrehajtás megszüntetését kérte. Hivatkozása szerint a végrehajtás alapjául szolgáló szerződés nem tartalmazza a kölcsön összegét sem forintban, sem devizában, hiszen a szerződésben megjelölt CHF összeg a finanszírozási igény 15%-kal növelt értéke, a forintban megjelölt összeg pedig a finanszírozási igény. A THM-et sem határozták meg pontosan, hiszen az a tájékoztató jelleggel megjelölt kamatot tartalmazza, a szerződésben az árfolyamrést mint költséget nem tüntették fel, a törlesztő részleteket sem határozták meg, mindemellett a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányul. A kölcsönszerződés hiányosságait a tartozáselismerő nyilatkozatot okiratba foglaló közjegyzőnek fel kellett volna ismernie és meg kellett volna tagadnia a közreműködést. Tisztességtelen is a kölcsönszerződés, mert egyoldalúan feljogosítja annak értelmezésére az alperest, aki egyoldalúan dönthet a szerződésszerű teljesítésről.
- [3] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint érvényesen szerződött a felperessel.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megszüntette a végrehajtást.

Döntését azzal indokolta, hogy a kölcsönszerződésben nincs meghatározva egyértelműen a folyósított kölcsön összege sem CHF-ben, sem forintban, csupán tájékoztató jelleggel került megjelölésre, és a kölcsön összegét a szerződés rendelkezései alapján sem lehet kiszámítani. Nem határozható meg egyértelműen és pontosan a kamat mértéke sem, az is csupán tájékoztató jelleggel szerepel a szerződésben. A kamat meghatározásának hiánya maga után vonja, hogy a THM és a törlesztő részletek sem kerülhettek jogszerűen meghatározásra. Tisztességtelen az árfolyamrés alkalmazása, továbbá az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezés, de ezeket a kérdéseket az időközben hatályba lépett DH törvények rendezték. További indokai szerint a peres felek szerződése nem irányult lehetetlen szolgáltatásra, tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat, a felperes tisztában volt a kölcsönrel együtt járó árfolyamkockázattal, a szerződés és az azon alapuló **tartozáselismerő nyilatkozat** tartalma eltér egymástól, ezt a közjegyzőnek észlelnie kellett volna és a záradékolást meg kellett volna tagadnia annak ellenére, hogy a felperes nem előre ismerte el tartozását, hiszen a kölcsönszerződés nem a kölcsön folyósításakor, hanem a szerződés írásba foglalásakor jött létre.

- [5] Az alperes fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és elutasította a keresetet. Indokolása szerint a kölcsönszerződés tárgya pontosan meghatározható, a szerződés tartalmazza az ehhez szükséges számítási módot. Az ügyleti kamat mértéke is kiszámítható, és ugyancsak téves az elsőfokú bíróság álláspontja, mely szerint a THM és a törlesztő részletek nem kerültek meghatározásra. A kölcsönszerződés és a **tartozáselismerő nyilatkozat** tartalma lényegileg nem tér el egymástól, a közjegyzőnek nem kellett megtagadnia a záradékolást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése, elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyása, másodlagosan az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása végett - a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Felülvizsgálati érvei szerint a szerződés megállapodás és lényeges elemek hiányában nem jött létre. Az alperes üzletszabályzata és hirdetménye nem vált a szerződés részévé, mert azt nem adták át, nem tárgyalták meg és alá sem írta. Hiányzik a kölcsön összegének, a szerződés tárgyának meghatározása. Egy létre nem jött szerződés érvénytelen sem lehet, létre nem jött szerződésre nem alkalmazható az 1/2016. PJE jogegységi határozat. A devizatartozás a szerződéskötés időpontjában egyértelműen rögzül, az a kirovó pénznemben meghatározott összeg. Az alperes önkényesen kijelölt napon és önkényesen megállapított deviza vételi árfolyamon végzi az átszámítást, amely tisztességtelen, mivel az alperes előírja, hogy

„az áruk vagy szolgáltatások árának meghatározása a szállítás (folyósítás) időpontjában történik”, valamint jogosult a szerződés bármely feltételének egyoldalú értelmezésére. Az alperes a devizatarozást tisztességtelen összegben állapította meg.

A szerződés amiatt sem jött létre, mert hiányzik a törlesztő részlet és ki sem számolható: a devizában kifejezett tartozás nem szerepel a szerződésben, és nincsen olyan képlet, amivel a törlesztő részlet a kirovó pénznemben meghatározható lenne. Az alperes árfolyama sem a folyósításkor, sem a törlesztésekkor nem alkalmazható, így a forint összegből a devizakölcsön, a devizakölcsön alapján a törlesztő részlet lerovó pénznemben nem számolható ki.

Tisztességtelen, hogy a szerződéskötéskor az adósnak előre el kell ismernie: a jövőben fennálló tartozás az alperes könyvei, nyilvántartásai alapján állapítható meg (BDT 2017.3629.). A kettős árfolyam alkalmazása is tisztességtelen, amely azzal jár, hogy a törlesztő részlet tartalmaz tisztességtelen elemet, azaz a törlesztő részlet megállapítása tisztességtelen. Az árfolyamrés mint tisztességtelen elem „kiesik” a szerződésből, amely esetben a Magyar Nemzeti Bank árfolyama segítségével lehetne kiszámolni a törlesztő részletet a már meghatározott devizatarozásból, ennek pedig az a következménye, hogy ismételten felmerül a különmű árfolyam alkalmazásának problémája, a különmű árfolyam pedig tisztességtelen. A tisztességes átszámításhoz a szerződésről készült okirat aláírásakor a Magyar Nemzeti Bank által alkalmazott árfolyamra lett volna szükség, így ismert lett volna a kirótt tartozás CHF-ben és a törlesztő részleteket is ez alapján lehetett volna tisztességesen meghatározni a szerződés rendelkezései alapján.

Eljárási hibát vétett a másodfokú bíróság amikor nem vizsgálta, hogy a szerződés világosan és egyértelműen tartalmazza-e a külföldi pénznem átváltási mechanizmusának konkrét működését, az alperes nem mutatta be az árfolyamok elmozdulását egymáshoz képest, a fogyasztóvédelmi szabályok betartásának hiányában az alperes magatartása sérti a jogállamiság és a fogyasztó védelmének elvét, tisztességtelen az, ha egy professzionális háttérrel rendelkező pénzintézet nem érvényes szerződés alapján érvényesít igényt.

- [7] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati költsége megfizetésére irányult. Változatlan álláspontja szerint meghatározták a szerződés tárgyát, a felperes a kölcsönszerződésben kifejezetten nyilatkozott arról, hogy az árfolyamváltozásból adódó árfolyamkockázatra és annak hatására vonatkozó felvilágosítást megkapta tőle és ennek ismeretében kötötte meg a szerződést. A törlesztő részleteket is meghatározták. A felperes lakástakarék-pénztári megtakarítással kombinált kölcsönt vett fel, melynek futamideje két fő szakaszra oszlott: a türelmi idő és az annuitásos részre. A megtakarítási időszak végén a megtakarítási összegből előtörlesztést kellett

teljesíteni, az ezt követően a kölcsönből fennmaradó összeg törlesztésére annuitásos törlesztő részlet meghatározásával kerülhetett sor. Az annuitásos törlesztő részlet kamatperióduson belül állandó, azonban a törlesztő részleten belül a kamat-tőke aránya változó. A fél minden törlesztési periódusban azonos összegű törlesztő részletet fizet, periódusonként folyamatosan csökkenő kamat és növekvő tőketartalommal. A kamat és a tőke egymáshoz viszonyított aránya minden hónapban változik. Az üzletszabályzat 10.5. pontja tartalmazza a kamatszámítás módját, mind a normál kamatszámításra, mind pedig a kamatszámítás annuitásos módszerére. A perbeli szerződés kamat kiigazító típusú szerződés volt. A törlesztés a kamat összegét, a törlesztő részlet a tőke és a kamat összegét is tartalmazta, a kamatmódosítás ezért a törlesztő részlet összegének mértékét is érinthette, a változás mértékét azonban előre meghatározni nem lehetett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [9] A Pp. 270.§ (2) bekezdésében és a 275.§ (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [10] Az adott esetben a jogerős ítéleti döntés nem jogszabálysértő, a Kúria egyetért annak helytálló indokaival is, azokat megismételni nem kívánja csupán a felülvizsgálati kérelembe foglalt többirányú érvelés kapcsán mutat rá a következőkre:
- [11] A felperes keresetének indokai között nem hivatkozott arra, hogy az alperes üzletszabályzata és hirdetménye nem vált a szerződés részévé, ezért csupán megjegyzi a Kúria: ezen felülvizsgálati érvelése egyébként sem megalapozott. A pénzügyi intézmények által kötött kölcsönszerződések jellemzője, hogy a kölcsönszerződés egyrészt egyedileg megtárgyalt, másrészt egyedileg meg nem tárgyalt részekből áll, a szerződés részét képezik - a szerződés rendelkezésének következtében - az általános szerződési feltételek (ilyennek minősül a régi Hpt. 203.§-ában meghatározott üzletszabályzat és hirdetmény is). A kölcsönszerződés akkor felel meg a régi Hpt. 203.§ (1) bekezdésében felsorolt tartalmi követelményeknek, ha a szerződés, illetve az annak részét képező általános szerződési feltételek együttesen tartalmazzák a jogszabályban előírtakat. Az általános szerződési feltételek a felek, így a fogyasztó aláírása nélkül is a szerződés részévé válhatnak, megfelelhetnek a régi Hpt. 210.§ (1) bekezdése által előírt alaki követelményeknek. Ez a perbeli esetben is így történt. A szerződés VIII.12., VIII.13.

és VIII.14. pontjaiban foglaltak szerint a felperes megismerte az alperes üzletszabályzatának és hirdetményének rendelkezéseit, azokat magára nézve kötelezőnek fogadta el, az üzletszabályzat és a hirdetmény az egyedi kölcsönszerződés részévé váltak, továbbá az egyedi szerződésben nem szabályozott kérdésekben az üzletszabályzat és a hirdetmény rendelkezéseit kellett alkalmazni. A felperes a szerződés aláírásával igazolta, hogy az egyedi szerződés részét képezik az alperes általános szerződési feltételei, ha ez mégsem így történt, ezt a körülményt a felperesnek kellett volna bizonyítania, azonban ezt nem tette, bizonyítási indítványa e körben nem volt.

- [12] A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Visszterhes szerződés esetén lényeges tartalmi elem a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás meghatározása. Kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni, azaz a kölcsönszerződés létrejöttéhez a szerződő feleknek meg kell állapodniuk egyrészt a hitelező által folyósítandó kölcsön összegében, másrészt az adós visszafizetési kötelezettségében.

A perbeli esetben létrejött a felek között a kölcsönszerződés, hiszen megállapodtak a kölcsön összegében. A felperesnek és adóstársának 7.025.000 forint finanszírozási igénye volt, ennek felelt meg az 53.733 CHF a szerződés megkötésekor, de a szerződés annak aláírásakor még nem hatályosult: a szerződés hatályosulásához az kellett, hogy a felperes és adóstársa teljesítsék a folyósítási feltételeket és a folyósítási feltételek teljesülését követő 8 munkanapon belül az alperes folyósítsa a kölcsönt. A kölcsön összege annak folyósításakor rögzült. A szerződést kötő felek nem láthatták előre, hogy mikor fognak teljesülni a folyósítási feltételek, azaz, az alperes mikor folyósíthatja a kölcsön összegét, és a szerződés megkötése, valamint a szerződés hatályosulása közti időszak alatt bekövetkező árfolyamváltozás miatt állapodtak meg abban, hogy az alperes által nyilvántartásba vett devizaösszeg a finanszírozási igényhez képest 15%-kal növelt mértékben kerülhet megállapításra.

- [13] Az alperes arra kötelezte magát, hogy a kölcsönt minden esetben legfeljebb 7.025.000 forint összegben folyósítja, a folyósított összeget a folyósítás napján érvényes, az általa alkalmazott és a hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartja nyilván. A nyilvántartott CHF összeg nem lehetett több a finanszírozási igényhez képest plusz 15%-kal meghatározott CHF összegnél. Az alperes a kölcsönt forintban folyósította, de CHF-ben tartotta nyilván.

A szerződő felek tehát megállapodtak a kölcsön összegében, azaz a szerződés tárgyában, létrejött közöttük a szerződés ami tartalmazza annak tárgyát, azaz emiatt a szerződés nem érvénytelen. A létrejött szerződésre alkalmazható és irányadó az 1/2016. PJE jogegységi határozat.

Nem tekinthető tisztességtelennek sem a szerződés tárgyának az előbbiekben vázolt meghatározása, hiszen a felek a szerződés megkötésekor azt nem tudták dátumszerűen megjelölni, hogy mely napon folyósítja a kölcsönt az alperes, mivel ehhez a folyósítási feltételeket a felperesnek kellett teljesítenie. A szerződéskötéskor nem volt ismert, hogy mikorra teljesülnek ezek a feltételek. Miután a folyósítási feltételek teljesültek, az alperes folyósította a kölcsön összegét, ezt nem önkényesen tette, hiszen ebben állapodtak meg. A szerződés a kölcsön folyósításakor hatályosult.

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében nem támadta azt a jogerős ítéleti megállapítást, hogy az ügyleti kamat mértéke kiszámítható, felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a tőkeösszeg és az ügyleti kamat mértékének hiánya miatt hiányzik a törlesztő részlet meghatározása. Ez a felülvizsgálati érvelés sem megalapozott, hiszen létrejött a kölcsönszerződés, annak tárgya meghatározott, a szerződés tartalmazza az ügyleti kamatlábat is, nem állapítható meg tehát a törlesztő részletek hiánya. A Kúria osztja a másodfokú bíróság ezzel kapcsolatos álláspontját.
- [15] A kirovó (CHF) és a lerovó (HUF) pénznem eltérése sem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, hiszen a szerződés szerint CHF-ben, azaz a kirovó pénznemben kellett a részleteket megállapítani, melyeket forintban, azaz a lerovó pénznemben kellett megfizetni. Az árfolyamrész kérdését a DH 1 és a DH 2 törvények rendezték, a jogalkotó - utólag - kiküszöbölte és orvosolta - továbbiak mellett - a folyósított kölcsön, illetve a meghatározott törlesztő részletek összegében jelentkező tisztességtelen különmű deviza árfolyamokat, ezzel a jogalkotó nemcsak a múltat, hanem a jövőre nézve is rendezte az alkalmazandó deviza átszámítási árfolyamot, az árfolyamrész tisztességtelenségének kérdésére polgári perben már visszatérni nem lehet.
- [16] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperes azon kereseti érvelését, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat megtételével előre elismerte volna tartozása összegét. A felperes evonatkozásban elfogadta az elsőfokú bíróság álláspontját, az elsőfokú ítéletet ellen nem terjesztett elő jogorvoslati kérelmet (fellebbezést vagy csatlakozó fellebbezést), az alperes fellebbezésével szemben fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, melyre tekintettel e kérdés vizsgálata már nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát. Mivel a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely a másodfokú eljárásnak is tárgya volt [Pp.

270.§ (2) bekezdés], a Kúria ezzel a felülvizsgálati érveléssel érdemben foglalkozni nem tudott, hiszen ez a kérdés az elsőfokú eljárásban lezárult. Mindezek miatt a Kúria csupán utal egyrészt arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott BDT a banki nyilvántartás adatainak elfogadására vonatkozik, másrészt arra, hogy a tartozáselismerés nem független attól a szerződéstől, amelyből eredő tartozás megerősítésére szolgál. Nem a tartozáselismerés hozta létre a kölcsön jogviszonyt: megerősítette a kölcsönszerződést azzal, hogy a bizonyítási terhet az alperes javára és a felperes terhére megváltoztatta, továbbá lehetővé tette a közvetlen végrehajtás lehetőségét, de mindezen joghatásai a Ptk. és a Vht. rendelkezésein alapulnak. A tartozáselismerés az annak alapjául szolgáló létrejött szerződéshez kapcsolódik, de amíg a szerződés nem hatályosul, addig a tartozáselismerés sem hatályosulhat, a szerződés hatályosulása feltétele a tartozáselismerés hatályosulásának, azaz az abból eredő igények érvényesíthetőségének.

[17] A felperes felülvizsgálati kérelme indokai között eljárási szabálysértésre is utalt, amit álláspontja szerint a jogerős ítéletet hozó bíróság vétett, az ezzel összefüggésben felhozott érvei azonban nem tekinthetők eljárási szabálysértést megalapozó érveknek. Mindemellett a felperes ezekre a körülményekre az eljárás korábbi szakaszában nem hivatkozott, a megelőző eljárásoknak mindezek nem képezték tárgyát és ahogyan arra a Kúria az előbbieken már utalt: a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely a megelőző eljárásoknak is tárgya volt.

[18] A kifejtettekből következően a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - további indokok kifejtésével - hatályában fenntartotta.

Záró rész

[19] A Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (1), (5) és (6) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel állapította meg arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[20] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet

(Kmr.) 13.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a 14.§-ban foglaltak alapján az állam viseli.

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. június 20.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró,
dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

BB

bírósági ügyintéző